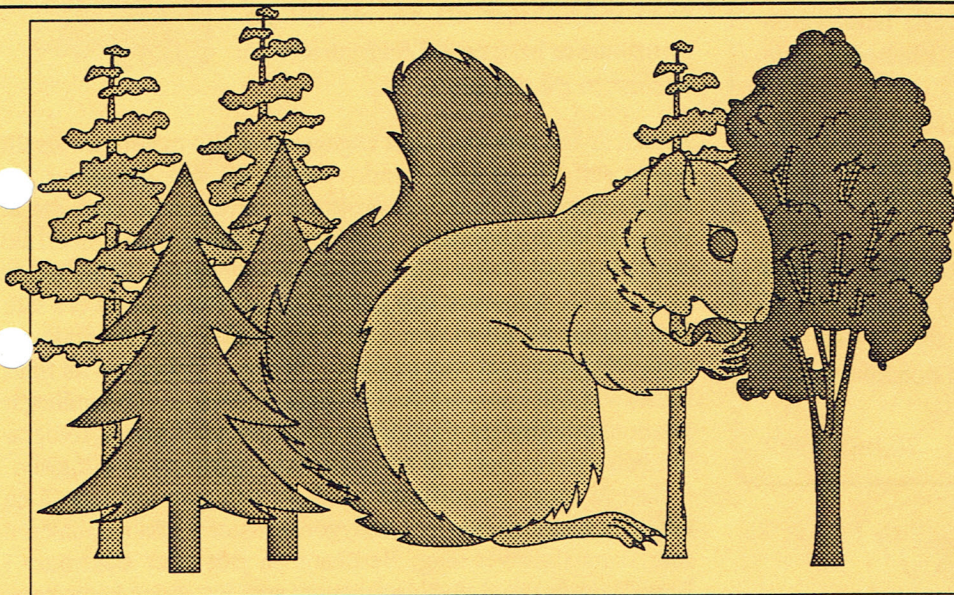

LÖA-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 2 1999

Någon lyrstjärtad fågel finns inte i Löa-Bladets bildprogram. Vi bjuder på en ek-orre istället.

Annorlunda naturfilm om spelande fiskar (?)

- Ska vi ut och titta på orrar?
- Jag hatar fisk.

Nej, man kanske inte ska ta det som en självklarhet att dagens ungdom vet vad orrar är. Är abb-orre en fisk, kan väl en enkel orre vara det också.

15-åriga Emil Lager har i alla fall blivit varse att orren är en fågel som är aktiv främst under tidiga morgontimmar (något som kan vara nog så jobbigt när man är en trött tonåring!).

Under maj månad har Emil och hans mamma Lisa vistats många nätter ute i en koja i skogen nära Kolbron för att titta på orrar. Anledningen till det är att Löafilmarerna Lars-Øivind Knutsen valt att spela in en film om orrar men också om samspelet mellan människan och naturen.

Lars-Øivind skrev ett manus och fick SVT:s naturredaktion i Sundsvall att nappa. Som huvudrollsinnehavare ville han ha just mor och son Lager.

Improvisation

Det har blivit mycket improvisation under inspelningens gång, säger Lisa. Lars-Øivinds inspelningsteknik har satt de två på prov ibland.

- Visst har det varit lite svårt emellanåt. Främst då vi frågat vad vi skall göra eller säga och Lars-Øivind ropat "kameran går" till svar. Men det har bara varit att improvisera, säger de.

- Lars-Øivind har, för att få det hela så naturligt som möjligt, ibland inte sagt vad som kommer. Till exempel när vi skulle ta oss ut på myren och överraskades av svårigheterna. Vi blev fullt upptagna med att komma från tuva till tuva. Vi glömde

**Barn i By
i ny
upplaga!**

Sidan 6

**Löa Skollag
inte
godkänt** Sidan 7

**Massor av
sommar-
aktiviteter**

Sista sidan

alldeles av kameran och Lars-Øivind filmade våra reaktioner, förklarar Lisa.

Lars-Øivind har länge haft idén om att göra en lite annorlunda naturfilm, mer av en dokumentär. Inte idylliserande som många naturfilmer är. Arbetsnamnet på filmen har lite skämtsamt blivit just "Jag hatar fisk" efter Emil's spontana reflektion.

Till sin hjälp under filmandet har Lars-Øivind haft regiassistent Andreas Norin och William Long har ryckt in som extrafotograf.

Den halvtimmeslånga filmen kommer att visas under kommande vår i Sveriges television.

Sommaren är här!

Sommaren har kommit till Löa. Badbryggorna ligger i sjön, hö- och ensilageskörden är i gång och solen lyser faktiskt än trots väderrapporter om regn.

Och helt oberoende av vädret tycks sommarlivet i Löa komma att gå sin gilla gång. Med midsommarfirande, Löafest, hembyggsdagar, hyttcafé, simskola mm. Läs om alla kommande aktiviteter i detta LÖA-Blad.

Nytt för i år är att det finns en motocrossbana för de allra yngsta också vid kraftledningens uppåt Glatjärn. Tänka att vara 7 år och få köra runt på en alldeles riktig fast storleksanpassad motorcykel!

Damer (och herrar) i mer stadgad ålder kanske föredrar en annan av årets nyheter: "gympatanternas" cykelutflykter på torsdagskvällar. En utmärkt sätt att lära känna sina lårmuskler. Häng med och ha en skön sommar!

20 juni 1999

Oförändrad årsavgift!

Hembygdsföreningens årsmöte i mars avslöpte utan vare sig mindre eller större sensationer. Den traditionella dagordningen följdes och det blev omval och oförändrat på de flesta punkter.

Vad gäller årsavgiften föreslogs och beslutades på årsmötet om en höjning till 75 kr för enskild och 150 kr för familj. Det beslutet har styrelsen dock senare beslutat att gå ifrån, i hopp och tro om att ingen medlem ska ta illa upp.

Hela idén med familjekort förfelas, har man kommit på, om priset för det blir detsamma som för två medlemmar. Men att höja familjekortet ännu mer kändes inte bra, tyckte styrelsen, som istället bestämde att årsavgiften får bli oförändrad 50 kr för medlem och 125 för familj för år 2000. Så får nästa årsmöte ta ställning till en ev höjning 2001 istället.

Karl-Ola Larsson omvaldes som ordförande och omval blev det också av Doris Carlsson, Göte Bogland och Olle Bergström medan Tor Åhman, Åke Rydholm och Christina Pettersson har ett år kvar av mandatperioden. Suppleanter är Ulf Johansson och Karl-Göran Andersson.

Ett årsmötesbeslut, som styrelsen inte gått ifrån, var att Hembygdsföreningen skulle bidra med 2 500 kr till överföringen av Lars Åbys filmer Barn i By till video.

Stipendium till Ulf Johansson

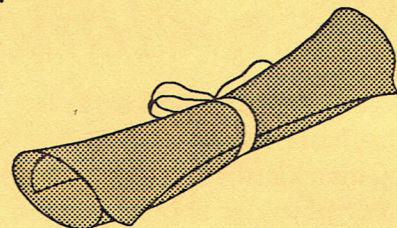
Ulf Johansson har fått 1999 års stipendium ur Lennart Svalins Minnesfond. Denna fond delar ut stipendier för förtjänstfulla insatser av lokalhistoriskt värde och Lindesbergs kultur- och fritidsnämnd hade inga svårigheter att se, att Ulf Johanssons arbete med Löa byarkiv väl passar in på det kriteriet.

Att det är Ulf som med stort engagemang och massor av ideellt arbete sett till att Löa Byarkiv blivit till den guldgruva för släktforskare och hembygdshistoriskt intresserade som det är idag, kan väl ingen förneka. Han har alltsedan arkivet kom till åkt runt i gårdar och stugor och med okuvlig entusiasm talat om vikten av att gamla dokument och handlingar arkiveras på ett bra sätt. Och han har sett till att protokoll, kassaböcker mm från praktiska taget alla föreningar som någonsin funnits i Löabygden nu finns i byarkivet. Där finns gårdshandlingar, köpebrev, skifteshandlingar och bouppteckningar, dagböcker, arbetsjournaler, kartor, fotografier och mycket mer. Väl arkiverat och registrerat av Ulf själv.

Det är ingen överdrift att påstå att den som vill kan få en tämligen komplett bild av Löabygdens historia från det material som finns i arkivet idag. Besökare på jakt efter släktrötter i Bergslagen har med såväl tacksamhet som förvåning konstaterat att hjälp fanns att få i det gamla kolhuset vid Löa hytta, där arkivet är inrymt.

Löa-Bladet tycker att Ulf är synnerligen väl värd stipendiet, som förutom ära och blommor bestod av 2000 kr. Förmodligen använder Ulf pengarna till en resa till Uppsala och landsarkivet där, för att luska efter mer material värt att kopiera och registrera även i Löas eget arkiv.

Gammal karta nytt i arkivet

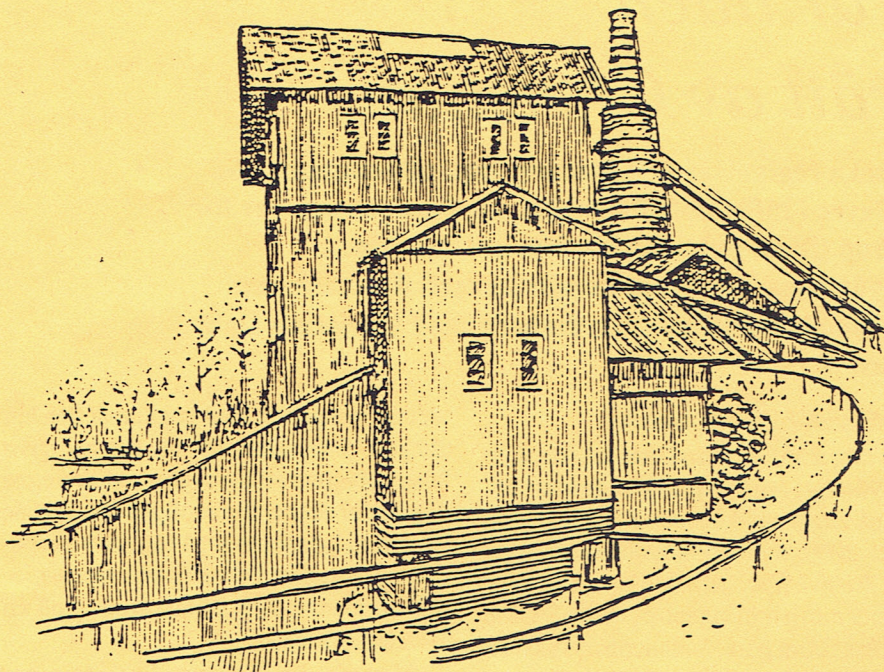
Den som vill se hur det såg ut i Västra Löa för snart 300 år sedan kan ta sig en titt i byarkivet. Där finns nu en geometrisk karta från 1722 med de olika hemmanen i västra byn och deras ägor utmärkta. Arkivfogde Ulf Johansson hittade kartan på lantmäteriet i Gävle och hembygdsföreningens styrelse har anslagit 1200 kr för inköp av en kopia.

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.

Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening.

Redaktion: Margareta Gustafsson, Uddnäs, tel: 301 20
Stina Gottliebsson, Petters, tel: 302 55
Maria Lindstedt, Fredensberg, tel: 309 09

Löa Hytta stöttas Extra länspengar för rust av industriminnesmärken

Löa Hytta höll på att tappa fotfästet här i våras. Men länsstyrelsen, grävskopor och rediga karlar har nu kommit till undsättning och nödvändig stöttning är på gång. En stor del av hyttbacken får lov att läggas om, men arbetet ska förhoppningsvis inte behöva störa turistverksamheten och sommarens besökare vid hyttan alltför mycket.

Det var i samband med att säsongens första besöksgrupp skulle tas emot vid hyttan som det upptäcktes att hyttbacken rasat alldeles vid ingången till masugnskransen. Troligen på grund av det myckna regnandet. Någon risk för att hela masugnen skulle rasa var det inte, men det lilla ingångshuset hängde nästan helt i luften och skulle knappast ha orkat att ta emot några besökare.

Samordningsgrupp

Bara ett par dagar efter det att raset upptäckts hade Samordningsgruppen sitt vårmöte. Det är den grupp där representanter för hyttelaget, hembygdsföreningen, läns museet, hembygdsförbundet, länsantikvarien m fl deltar, för att gemensamt diskutera vad som behövs för fortsatt bevarande av de kulturminnesmärkta delarna av Löa.

Jonas Jansson från länsstyrelsen kunde således snabbt konstatera att det här var en

akut grej som måste åtgärdas omedelbart, för att förhindra ytterligare ras. Annars var det tänkt att nödvändiga upprustningar av hyttan skulle vänta till nästa år.

Länsstyrelsen har fått extra anslag för upprustning av bland annat industriminnesmärken och det var redan tidigare bestämt att Löa Hytta skulle få en del av de pengarna.

Frivilligt arbete OK

En genomgång av vilka renoveringar som bör göras och en uppskattning av kostnaderna för dessa har gjorts av byggkonsult Leif Brorson. De uppskattade totalkostnaderna uppgår till 1,5 milj kr. Länsstyrelsen står för 75% av kostnaderna, medan hyttelaget får söka kommunal eller annan finansiering av resten. Ev kan länsstyrelsen godkänna att eget arbete i form av löabornas frivilliga insatser räknas in i hyttelagets kostnadsdel. Tanken är annars att en stor del av renoveringsarbetet ska

kunna utföras av elever vid byggnads-
vårdsutbildningen på Abrahamsgård i
Kopparberg, men arbetena skulle alltså
inte komma i gång förrän nästa år. En
anledning till det är, att kommunens ni-
tiske brandinspektör ännu inte varit vid
Löa hytta. Man kan dock vänta att han
kommer och att ytterligare arbeten för
ökad brandsäkerhet i så fall kommer att
krävas.

Inga arkeologiska fynd

Arbetet med att förstärka grundmuren vid
ingången till masugnen fanns redan med
på listan över nödvändiga åtgärder vid
hyttan, men blev alltså mer akut än man
anat. För att komma åt att laga måste först
en stor del av hyttbacken grävas upp och
under det arbetet har samtidigt en arkeolo-
gisk undersökning gjorts. (Det kostade
40 000 kr extra, men var ett krav från
länsantikvarien.) En del järndetaljer hitta-
des, men annars gjordes inga sensationella
fynd. Arbetet har fortlöpt utan komplika-
tioner och ska förhoppningsvis vara färdigt
till midsommar. När muren återställs
ska man för dräneringens skull se till att
den får en bättre lutning än tidigare, men
de stenblock som syns ovan markytan måste
läggas tillbaka på samma ställe som förr.
Den uppröjda delen av hyttbacken besås
sedan med nytt gräs med lagom mycket
ogräs i, för att den lagade delen inte ska
skilja sig för mycket från resten. K-märkta
byggnade bör inte förnyas så att det märks.

Roslagsfernissa i Bergslagen

De upprustningsarbeten som väntar nästa
år är till exempel renovering av rost-
ugnspipan. En hel del stenar och block i
murverket är skadade och behöver bytas ut
och fogbruket behöver också bättras på.
Järnbanden runt pipan ska rostskydds-
behandlas med "roslagsfernissa", dvs en
blandning av 1 del linolja, 1 del terpentin
och 1 del tjära.

Denna roslagsfernissa är, kan man för-
stå när man läser åtgärdslistan, ett under-
medel som det kommer att gå åt mycket av
vid hyttan. Var och varannan detalj av stål
eller trä ska behandlas med roslagsfernissa.
Annars är det förstås Falu rödfärg som
gäller för målning av kolhus och hyttan.
Tak ska läggas om, vattenrännan tätas,
murknade trädetaljer bytas ut och mycket,
mycket mer.

Man kan väl nästan undra om det under
alla flera hundra år som hyttan var i bruk
lades ner så mycket pengar i den, som det
gjorts nu under de senaste 20 åren.

Nina dokumenterar tiden i personligt porträtt av Christian

Nina Hedenius är en av fyra kända svenska regissörer och filmare, som tillsammans gör en film om den förändringens tid vi nu lever i inför millenieskiftet. De fyra jobbar var för sig, men deras filmer ska sedan sättas ihop till en dokumentärfilm om "Sverige i skinnömsningens tid". Sin vana trogen går Nina inte långt hemifrån med filmkameran. Hennes del i filmen är tagen i Löa, Guldsmedshyttan och Lindesberg med Christian Dam från Guldsmedshyttan som huvudperson.

Nina tänkte först inte alls vara med i projektet. Hon var redan överlupen med jobb. Klippningen av städfilmen med Wally Pettersson är inte klar. Han hade just tackat ja till att vara handledare för en ny omgång elever på Högskolan för fotografi och film i Göteborg, hon deltar i projektgruppen för en naturfilmhögskola i Löa och så är det föreläsningar vid folkhögskolorna i Fellingsbro och Brunnsvik och en hel del till.

– Men kompisar och kollegor tyckte att jag skulle vara en tönt om jag tackade nej till en sådan här chans, säger Nina, så jag fick lov att göra ännu ett avbrott i städfilmen och lägga den på hyllan ett tag.

Verkligheten förändras

Idén kommer från Kerstin Allroth på Svenska Filminstitutets dokumentärfilmsavdelning. Hon menar att det inte bara är den kristna tideräkningen som passerar en höjdpunkt med ett nytt millennium. Det finns en mer verklig och dramatisk förändring också, en framtid som vi redan tagit första steget in i. "Globalisering, datorisering, nya samlivsmönster och arbetslivsrelationer, kunskapslyft och nya mekanismer för social utstötning väller in över landet och skapar nya livsvillkor för människorna. Några vinner, andra försvinner. Folkhemmet finns knappast längre, varken som idé, myt eller verklighet. Det etniskt homogena Sverige är redan en saga blott och ett multi-etniskt kultursammanhang ligger framför oss. Svenskens föreställning om sig själv och om sitt land som ett föregångsland och som världssamvete – alltid präktigt och hederligt – får varje dag nya tömar."

Det är den här pågående förvandlingen av den svenska verkligheten, som Kerstin Allroth vill att fyra olika dokumentärfilmare ska skildra, var och en på sitt sätt. Den enda begränsning som getts är att filmerna får vara högst 30 min långa. De filmare som förutom Nina är med i projektet är Jan Troell, Stefan Jarl och Susanna Edwards.

En stämning som berör

– För mig är milleniumskiftet inte särskilt märkvärdigt, säger Nina. Det är klart att man på något sätt kan manifesteras att det blir år 2000, men de omvandlingar som sker, framväxt av nya kultur- och livsmönster mm har ju ingenting med vårt sätt att räkna tid att göra. Sådant påverkas inte av årtalens siffror.

– Men vi kan väl ändå konstatera att vi lever i någon slags brytningstid, vi står med ena foten i en kultur som vi håller på att växa ur och den andra i en ny tid som vi inte riktigt har hittat formen för. Jag vill med min film bara försöka spegla den verklighet vi lever i nu. Jag har inget budskap, inget särskilt att informera om. Jag vill förmedla en stämning som förhoppningsvis ska beröra tittarna.

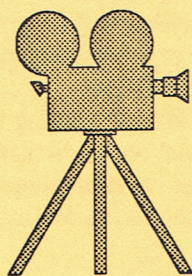
Ungdomar

Efter att ha jobbat med Gubben i Stugan och Wally Pettersson i städfilmen har Nina

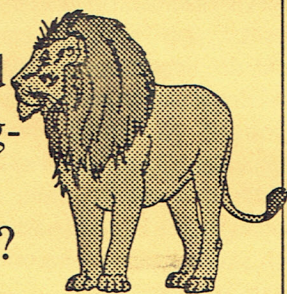
valt att samarbeta med ungdomar den här gången. Inte minst för att det har givit henne chansen att få umgås med sina egna ungdomar det här förmodligen sista året de bor kvar i Löa. Line är på väg till Biskops-Arnö för studier i ekologi och internationell solidaritet och Erling hoppas på en läkarutbildning.

Men det är Christian Dam som har huvudrollen i filmen. En kille från Guldsmedshyttan som funnits mycket på Norra gården i Lines sällskap. Han har just gått ut musikestetiska linjen på Lindeskolan. Han spelar mycket gitarr, vet inte riktigt vad han ska göra efter studenten och fattar inte varför världen är så uppochnedvänd.

– Christian är inte mer speciell än andra ungdomar, säger Nina, men det är en kille som jag redan kände väl och det var praktiskt eftersom vi haft ganska kort tid för förberedelser och filmning. Och även om filmen handlar om Christian, så är han mer

– Hur går det med planerna på en högskola för naturfilmare i Löa?

Löa-Bladet ställer frågan till projektledaren Lars-Øyvind Knutsen, som bekräftar att man mött ett mycket stort intresse för detta från många håll. Någoting liknande finns ingen annan stans och förhoppningen är fortfarande att Löa ska bli centrum för världens naturfilmare.

Dock påpekar Lars-Øyvind att några konkreta planer inte finns. En förundersökning med EU-bidrag pågår och de närmaste planerna är ett större internationellt filmsymposium i Löa. Men inte heller det är definitivt och den som eventuellt har hört talas om en liten supermodern biograf i ett av kolhusen och restaurang i kvamen ska veta, att detta endast är lösa tankar som inte är förankrade i verkligheten ännu.

Projektgruppen vill ligga lite lågt just nu och återkommer när den har något mer konkret att berätta.

en symbol för vilken ungdom som helst. Jag använder honom som instrument för min personliga tolkning av tiden.

Bildberättelse

Nina har arbetat på sitt vanliga sätt, vilket innebär att filmen mest blir en bildberättelse. Kameran följer med som en objuden gäst till ungdomarnas eget land. Den är med hemma och i skolan, på fritiden och i alla andra miljöer där Christian finns. Sedan får tittarna själva tolka vad de ser.

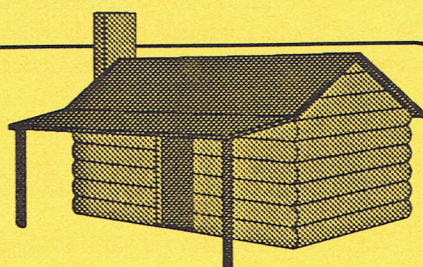
– Jag försöker visa de många olika roller en ung pojke kan ha i dag. Christian är både lillebror och storebror, han är son, skolelev, pojkvän och musiker och han är också tröstpappa åt lillasyster, eftersom fadern tog sitt liv för några år sedan. Nu står han inför att axla en mansroll och det är ju verkligen inte särskilt lätt nu för tiden, påpekar Nina, när kvinnorörelsen till stor del ställt männen utanför och sperma kan köpas på internet.

Nina brukar såväl filma som ta ljud och fixa ljuset själv, men den här gången har hon arbetat med flera kameror och haft Börje Gustafsson med som filmfotograf och Morgan Westlund som ljudtekniker. Båda är frilansare knutna till Sveriges Television i Örebro. Även William Long och Lars-Øivind Knutsen har ibland också deltagit som extrafotografer och extraljud.

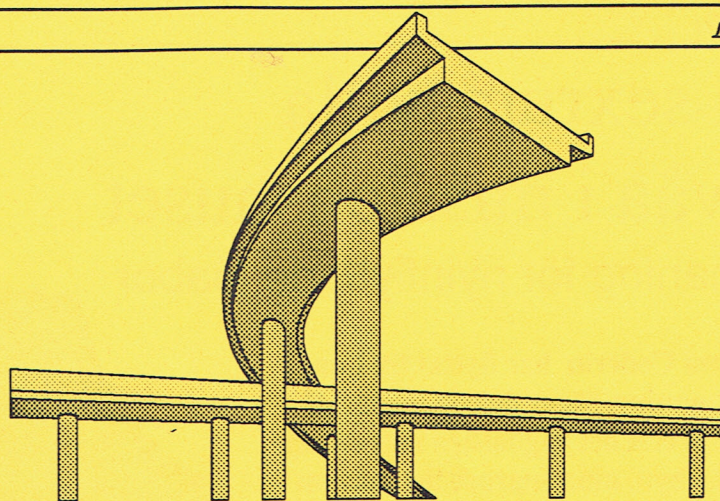
Filmningen har pågått intensivt under hela vårterminen. Nu är det dags för klippning och Uffe Neidemar flyttar under sommaren in i Norra gårdens bakstuga som rustats och givit plats för såväl gäst- som klipprum. I oktober ska de olika filmdelarna levereras för att tekniskt samordnas och också fogas samman med något lämpligt filmat "kit". Premiären blir i samband med den stora filmfestivalen i Göteborg i början av februari och filmen ska sedan gå som biografilm ett halvår innan vi får möjlighet att se den på TV.

Fönster efterlyses

Timringskursen i Löa blev en succé. Två grupper snickrar och bilar och sågar och hugger på timmerhuset under ledning av Rolf Eriksson från Gyttrorp. Huset står för närvarande bakom kolhusen vid hyttan, men ska flyttas till annan plats när det blir färdigt. Löa-Bladets läsare får gärna komma med goda idéer om var huset bäst ska placeras. Huset ska förstås

för ses med fönster och skulle någon ha 4 fönster, 80 x 80 cm av skänka skulle timmermännen (och -kvinnorna) med stor tacksamhet ta emot dessa. Nu gör man dock ett sommaruppehåll och sätter igång bygget i augusti igen.

Bilden föreställer, om någon undrar, ett ännu oavslutat brobygge.

Bron och Rävudden till Västra Löa Byalag

Renoveringen av gamla landsvägsbron är, som väl löaborna uppmärksammat, igång. Det finns ännu inget specificerat avtal mellan kommunen och Västra Löa byalag om när och hur arbetet ska fullföljas, men enligt ett beslut i Lindesbergs kommunfullmäktige är det ändå klart att bron, efter upprustningen, ska skänkas till byalaget, som också får överta ett par skogsfastigheter på Rävudden. Tanken är att skogen där ska kunna ge material och bidra till framtida kostnader för bron.

Eftersom det är Västra Löa Byalag som äger marken på var sida om bron är blir det också det byalaget som juridiskt sett blir ägare till bron. Men enligt hyttfogde Carl-Eric Persson har Östra Löa byalag lovat att hjälpa till när det kan bli dags för nästa rust efter så där en 20 år.

Även om det inte finns klara papper på det än räknar Carl-Eric med att den muntliga överenskommelsen med kommunen ska gälla. Enligt den ska kommunen åtgärda brons stålkonstruktion med nödvän-

diga lagningar, rostskyddsbehandling och målning. Lyktor i tidsenlig stil ska sättas upp i vart fäste samt en ute vid riksvägen. Dessa ska anslutas till kommunens elnät.

Vidare ska kommunen stå för materialet till brons trädäck, men arbetet med att ta bort det gamla och lägga dit det nya får bli löabornas eget jobb.

Vad som ska hända med det hus som finns på Rävudden är inte heller helt klart ännu. Men det finns intresse från jaktlaget i Västra Löa att rusta det som jakt- och raststuga.

Kraftverket i hyttans regi?

"Nilsson i Gropen" har sagt upp sitt avtal med Hyttlaget om att driva kraftverket i sågen. Lönsamheten är med nuvarande konkurrenssituation på marknaden i starkt avtagande.

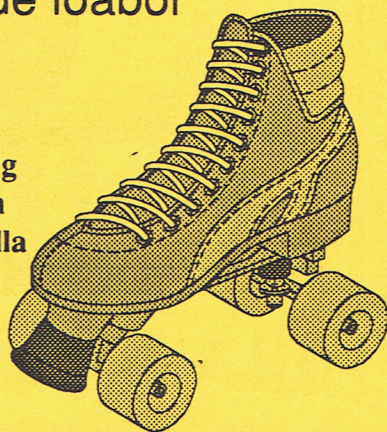
Hyttlaget har varit i kontakt med andra eventuella intressenter utan framgång och har därför beslutat att projektera kostnaderna för att driva kraftverket i egen regi. Dammluckor, tub och turbin finns där ju redan, det som skulle behövas är en ny generator och ett nytt styrsystem. Hittills har kraftverket i varje fall givit ström till hyttan och byarkivet och så mycket större vinst än så behöver hyttlaget inte ha.

Den dåliga lönsamheten på kraftmarknaden innebär att tidigare tankar på att inrätta ett minikraftverk också i kvarnen, knappast är aktuella för närvarande.

Från sexrumsvilla till tvåa i missionshuset

En utmaning för nyinflyttade löabor

Lars och Ami Cederin har flyttat till Löa. Vårt livs utmaning, säger de och menar då kanske inte precis det våghalsiga i att slå sig ner i den här byn, utan snarare det faktum att de från att ha bott 25 år i en sexrumsvilla med stor trädgård ska anpassa sig till en synnerligen liten tvårumslägenhet i missionshuset i Löa.

Lars Cederin var lärare i Bångbro skola och Ami hade en egen firma för försäljning av miljövänliga tvättmedel. De var redan för flera år sedan överens om att sälja villan och flytta till lägenhet efter pensioneringen.

– Vi hade säkert orkat bo kvar i villan och fixat gräsklippning, snöskotning och allt det där i minst 10 år till, säger Lars. Men hade vi stannat så länge är det stor risk att vi ”växt fast” och inte velat flytta. Vi skulle begära hjälp med än det ena och än det andra och till slut skulle våra barn eller någon annan få lov att flytta på oss i stället.

Löa slog Mellerud

De nyblivna pensionärerna hade från början tänkt sig Mellerud i Dalsland, eftersom de har en sommarstuga strax utanför. Men det skulle trots allt bli lite för lång ifrån barn och barnbarn i Kopparberg och Mellerud blev allt mindre lockande.

– Så råkade jag åka förbi här en dag, berättar Ami, och kom på att hyreshus kan ju ligga så här vackert ute på landet också.

Lars första reaktion på idén var ett bestämt: Näe! Men det tog inte så lång tid för honom att tänka om. Redan samma kväll ringde de och anmälde sitt intresse för Torbjörn Lie.

Men först skulle den stora Indienresan genomföras. Det var bestämt sedan tidigare och därmed har stora saker hänt slag i slag för makarna Cederin det senaste året. Huset i Bångbro såldes i november, i början av december bar det i väg till Indien och när de kom åter i slutet av mars fick de ganska omedelbart besked om att en lägenhet skulle bli ledig i Löa. Och nu sitter de alltså här och försöker sortera ut vad av alla sina möbler och saker de måste göra sig av med.

– Det är det svåraste, säger Ami, man har

ju genom åren fäst sig vid det mesta, men samtidigt har månaderna i Indien lärt oss att man faktiskt inte behöver ha så mycket saker.

I Indien deltog Lars och Ami i ett stödprojekt, Tede Trust, som dottern Anna var med och startade för några år sedan. Syftet är att lära ut ekologisk odling och visa folket ute i de små byarna på landet hur man använder biologiska bekämpningsmedel och naturgödsel.

Träning för mindre

Under månaderna i Indien bodde de i ett litet hus med ett rum hos en familj och sedan de kom hem har Lars och Ami huserat hos äldste sonen i Kopparberg i ”ett rum och kappsäck”. Så efter den träningen känns lägenheten i missionshuset inte alls så liten och i Löa har de redan känt sig välkomna av glada och positiva människor. Lars uppskattar särskilt näret till ån med möjligheter till morgondopp och en kvällsrodd och berättar att han gärna motionerar på annat sätt också. Skulle man plötsligt få se en man komma farande på rullskridskor genom byn kan man gissa på Lars Cederin.

Barn i by i ny upplaga

Lasse Åbys film Barn i By fick en strykande åtgång som videoverision. Upplagan på 50 paket om tre videokassetter med två filmavsnitt på varje såldes mycket snabbt slut. Men de som blev utan kan vara lugna, en ny upplaga finns redan hemma och kommer även den, förstås, att säljas till det fascinerande priset av 300 kr.

Löabygdens Hembygdsförening, Löa Sportklubb, Östra Löa Byalag och Löa Hyttelag bidrog till produktionskostnaderna av den första upplagan, varför priset kunde hållas lägre än vad som beräknades i förra Löbladet.

Filmerna gjordes och sändes 1964 i sex avsnitt i Sveriges Televisions då enda och svartvita kanal. De har naturligtvis särskilt intresse för de många av filmernas barn som ännu bor kvar i Löa. Men likaväl som filmerna togs emot av en stor och förtjust TV-publik för 35 år sedan, kan de idag med stor behållning ses av alla som en charmig, intressant och roande skildring av 1960-talets vardagsliv i en by på landet.

Lasse Åby har överlåtit den nya upplagan av videofilmerna till Löa Skola. Allt överskott från försäljningen, som om alla paketen säljs kommer att uppgå till 10 000 kr, kommer alltså att gå till skolan. De pengarna ska, enligt Lasses önskan, användas till uppmuntran för eleverna. Det kan vara som bidrag till resor och diverse kulturella aktiviteter, som annars inte ryms inom den dagliga driften och skolbudgeten.

Filmerna finns att köpa i Löa Affär'n

Grusad plan och dito förhoppningar

Planen framför affären är välbehövligt jämnad och grusad. Östra Löa byalag har sett till att detta blivit gjort, men vill i sin tur skicka ett stort tack till Stråssa Mineral och Makadam, som sponsrat materialet och till Karl Bogland, som kört fram 30 ton grus.

Äldre damer med rullator jublar dock lagom. Deras förhoppningar om att emellanåt kunna ta sig till affären för egen maskin är numera helt grusade! Grus kan vara bra till mycket, men inte att köra rullator över. Ett problem som mer självgående personer naturligtvis inte tänkt på. Byfogde Margareta Gustafsson har lovat att snarast försöka ordna med någon mer lättframkomlig gång.

Stort intresse för Löa Skollag AB men PRV vill inte godkänna namnet

Löa Skollag AB. Så var det tänkt att det fastighetsbolag som ska ta över och förvalta skolhuset i Löa ska heta. Men Patent- och registreringsverket har inte velat godta ett sådant firmanamn. Det anger inte på rätt sätt vad bolaget faktiskt ska syssla med, menar man där. Moderna tjänstemän på PRV har förmodligen aldrig hört talas om hyttelag, kvarnlag, såglag och liknande, som är den gamla gängse organisationsformen och benämningen på bygemensamma verksamheter av olika slag. Även ett skollag har ju tidigare funnits i Löa.

Det var just med tanke på att Löa Skollag funnits tidigare – med protokoll bevarade i arkivet – som arkivfogde Ulf Johansson föreslog att namnet skulle återupptas nu, vilket enhälligt godkändes av det nya aktiebolagets första stämma. Namnvalet ska naturligtvis ordentligt förklaras för PRV, men risken är ändå att något annat namn måste väljas. Dock förändras ju inte bolagets syfte och verksamhet av det.

Ideellt jobb

Att ett aktiebolag äger skolhuset har, som vi berättade i förra numret av Löa-Bladet, många fördelar. Skollaget kan med skolhus och aktiekapital som säkerhet ta banklån och får som bolag dra av moms, varför reparationsarbeten mm blir billigare. Skollagets kostnader kommer också att minimeras genom att styrelsen jobbar helt ideellt och att inga anställda kommer att finnas i bolaget.

Löa Skola, ekonomisk förening får betala en skälig hyra till bolaget, men kan i övrigt ägna all sin kraft åt undervisningen och andra direkta skolfrågor. Löa Skollag

AB ska på inget sätt lägga sig i sådana saker, utan endast svara för reparationer, underhåll, städning och annat som kan ingå i fastighetsförvaltningen.

Intresset för det nya aktiebolaget har varit mycket stort. Den första bolagsstämman hölls den 15 mars då det bland annat kunde rapporteras att 198 intressenter, så väl enskilda personer som föreningar och företag, tecknat sammanlagt 672 aktier till ett nominellt värde på 500 kr. Skollaget har således nu ett aktiekapital på 336 000 kr. Största aktieägaren blir Löa Skola, ekonomisk förening, som köpt in 40 aktier. Övriga 197 aktieägare har allt från 1 till 20 aktier.

Till ordförande i Löa Skollag eller skolfogde valde bolagsstämman Torbjörn Elvenäs. Vice ordförande är Oa Holfve, kassör Mikael Norwald, sekreterare Stina Gottliebsson och övriga ledamöter Carl-Eric Persson, Ingela Stark, Päivi Mäkinen, Anna Martinsson och Lars Åby.

Suppelanter är Göran Larsson, Lars Magnus Nyström och Penny Long. Auktoriserad revisor är Anders Larsson med Lars Brant som ersättare.

Upprusning i sommar

Styrelsens första uppgifter har varit att få tillstånd lämpliga köpe- och hyreskontrakt och se till att det nya bolaget blir formellt bildat och registrerat. Namnfrågan ger väl en liten fördröjning nu, men i praktiken är det mesta klart ändå. Köpeskillingen är fastställd till 250 000 kr. Anbud har tagits in på de upprustningsarbeten som ska göras i skolan under sommarlovet och hantverkare av olika sorter är i full gång. De arbeten som stått först på prioriteringslistan är invändig målning, tapetsering och mattläggning. Köket ska rustas

med ny spis och större ugnskapacitet, en del nya snickerer behövs, taket förses med en ny hängränna och oljepannan med en ny brännare. Sammanlagt är de planerade arbetena kostnadsberäknade till 200 000 kr.

Nu är turister (och Löabor) välkomna

Trots raset på hyttbacken förbereder sig Löa Hytta nu för att ta emot årets turistström. Gräset på hyttbacken och runt om hyttan har i år röjts med hjälp av kommunens arbetslivscentrum, som gjort jobbet till låg kostnad och med stor effektivitet. Kungsljus och vallmo och andra vackra blommor för all världens väg tillsammans med ogräset.

Årets guider i Löa hytta kommer från Ramsberg och heter Jenny Persson och Britta Sjöström. Även Jennys pojkvän Martin Andersson från Lindesberg kommer att hjälpa till. Ungdomarna ska förutom att guida också ha hand om hyttcafét.

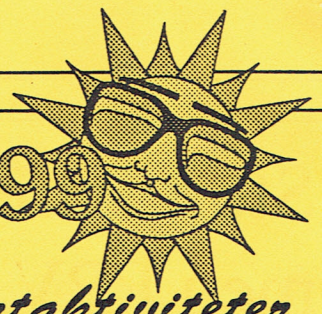
Hyttvisningar blir det dagligen klockan 13 och 15 från och med den 26 juni till och med den 15 augusti. Lisa Lager kommer också att finnas i hyttan i sommar som hyttintendent och då bland annat vara chef för guiderna. Det finns önskemål om att hon även ska smida i hyttmedjan och bygga vidare på hyttmodellen hon påbörjade i fjol.

Hyttmodellen kommer att ställas ut till allmänhetens beskådan på en mässa i Västerås i början av september. Mässan handlar om industrins utveckling. Hyttmodellen är Örebro läns bidrag till utställningen.

Lisa passar på att hälsa till Löabladdets läsare att alla som har möjlighet ska komma och se den sevärd hyttan under sommaren.

– Ta med er era sommargäster, gå en rundtur och ta en fika, hälsar hon.

Sommaren i Löa 1999

Midssommar

Midssommaraftonen närmar sig med stormsteg, och som traditionen bjuder håller Löa unga mammor, LUM, i firandet vid Lokalen.

Klockan 14.30 är det samling. Medtag blommor för att tillsammans smycka midssommarstången.

Klockan 15 drar själva firandet igång med sång och musik och dans av Karl-Ola Larsson och Eivor Söderlöf.

Häst och vagn, fiskdamm och fika är annat som står på programmet.

I år blir det ingen kvällsfest vid lokalen. Däremot har Kenth och Birgitta Söderlöf öppna dörrar för byns festsugna i logen hemma på gården.

Löafesten

Lördagen efter midssommarhelgen viks traditionsenligt åt Löafesten, med familjeföreställning kl 18 och disco och mer tonårigt hålligång från kl 21.

I samband med familjeföreställningen får yngre delar av byns befolkning (och kanske äldre också, förresten) en möjlighet att, för en mindre slant, bli till en prinsessa, clown, tiger, häxa eller vad man vill. Det är Gunilla Råstock med medhjälpare som kommer och ansiktsmålar dem som så önskar.

Som vanligt hålls sedan scenen öppen för byns talanger. Alla är välkomna att delta i underhållningen. Du som vill vara med och sjunga, dansa, mima eller spela något instrument eller teater ombedes ringa till Maria Lindstedt på tel 0580-30909 och anmäla dig så snart som möjligt.

Disco börjar alltså kl 21. Då kommer det också att finnas en med tak regnsäckrad pub med öl- och matförsäljning (Vårdshuset Älgen står för den) samt trubadur.

Längre framåt aftonen, typ kl 23.30, blir det scenuppträdande av B-typ, ett coverband från Örebro.

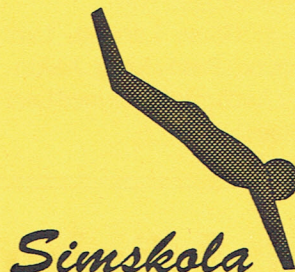
Löaafestkommittén välkomnar som vanligt alla frivilliga krafter för städning och iordningsställande av festplatsen. Dels måndag 28/6 kl 18 och dels söndag 4/7 kl 10.

Hembyggsdagarna Sportaktiviteter

Hembyggsdagarna i Löa kommer som så mycket annat att följa tidigare års mönster. På grund av årets sena midssommar blir det dock först den **andra lördagen i juli (10/7)** som det är dags i år. Då ska kvarndammen vara fylld med härliga laxar. Startskottet för fisket går kl. 11. Då finns det också hemslojd- och hantverksförsäljning i kvarnen och kaffeservering finns under skärmtaket vid kvarnen.

Kl 15 är det dags att släppa i väg de orange bollarna för årets stora bollrace i ån och kl 18 börjar spelmännen att samlas på hyttbacken. Allspelet är utsatt till kl 18.30 och sedan blir det så spel enskilt eller i grupp så länge lusten och myggstiften håller. Kulning blir det även i år. Ulrica Ericsson och ett gäng kryddiga tjejer kommer dock att utstöta sina fantastiska lockrop över Glatjärn istället för kraftstationsdammen i år. Glatjärn har mindre ljudstörningar av forsande vatten och bättre plats för besökande bilar. Kl 21 börjar kulningen.

Söndag 11 juli blir det Högmässogudstjänst i hyttan med Boris Gudmundsson och traditionsenligt kyrkkaffe på hyttbacken.

Simskola

Simskola i Norrsjön blir det också i år. Lions Club Storå har lämnat ett bidrag för att denna viktiga undervisning ska kunna genomföras. Skolan kommer att pågå vid badplatsen i Västra Löa veckorna 27, 28 och 29. Jessica Aronsson blir ledare i år med hjälp av Anna Elvenäs och Anneli Löfgren. Man kommer att ha aktiviteter i fyra grupper. En lek- och plaskgrupp för de yngsta. En grupp för simundervisning samt två märkestagningsgrupper, en för nybörjare och en för något mer avancerade märken. Jessica Aronsson vill gärna ha anmälningar till simskolan senast 30 juni på tel 300 81.

För dem som vill träna och motionera och aktivera sig under sommaren erbjuder Löa Sportklubb allehanda alternativ för såväl yngre som äldre löabor.

De som räknar sig till kategorin knattar kan till exempel delta i **Knattefotboll** på plan på onsdagar kl 18. Per Gunnarsson (301 54) och Bosse Larsson (300 89) är ledare.

LSKs motocrossektion håller till vid kraftledningen uppåt Glatjärn på tisdagar, torsdagar (ca kl 17-20) och lördagar (kl 10-14). En sport som röner stort intresse från alla åldrar. Det lär komma folk från såväl Storå som Lindesberg på träningskvällarna och de allra yngsta (7-10 år) har nu fått sin egen träningsbana. Det är inte alls farligt, lovar Magnus Persson (302 66), som är ledare tillsammans med Klas Eriksson (302 92).

På onsdagar är det **volleyboll för damer** på plan kl 19. Åsa Gunnarsson (302 54) och Maria Carlsson (300 14) håller i det.

Löas "gymnastikantner" tar sin **torsdagsträning per cykel** under sommaren. Samling vid hyttan kl 19.30 för en lagom motionsnuggning av slappa lår. Eva Österberg (301 12) kan berätta mer.

Den som ev vill cykla utan att komma någon vart kan kontakta Daniel Gunnarsson (300 85) för att få nyckeln till LSKs klubbstuga vid plan. Där finns numera en motionscykel förutom annan styrke- och träningsutrustning.

Fotbollscuper kommer det också att bli under några helger i sommar och Löafesten inledes förstas som den brukar med sin alldeles speciella fotbollscup på plan. Hejarklackar är välkomna från kl 10.

Löamästerskap

Löa Sportklubb firade 70-årsjubileum för två år sedan. En mycket lyckad tillställning med härlig familjedag på plan och tävlingar i allehanda grenar. Dessa Löamästerskap återkommer i år, utan speciellt jubileumsfirande. Dagen är utsatt till **21 augusti**, men vilka grenar som ska ingå i mästerskapen är ännu inte riktigt bestämt. Men att det liksom förra gången blir dragkamp på slutet tors vi nästan lova. Bäst att sätta klackarna i marken och börja träningen redan nu!